

praktisk ligger mest Vægt paa, da skal jeg gjen- tage, hvad jeg tillod mig at udtale i forrige Møde overfor det ærede 2det Medlem for 9de Kredts (Estrup), at paa dette Omraade gaar jeg med fuld Glæde med ham. Jeg skal bidrage til at gjøre dette Tilsyn med Vagabonderne saa effektivt, som muligt, og jeg skal altsaa navnlig ogsaa gjerne rætte Haand til, at det bliver klart, at det, som skal vindes gennem det andet Stykke af Ændringsforslaget under Nr. 27, er ikke blot for Politiet at opretholde Myndighed til at hjemsende eller hjemvise Personer, men ogsaa til at kunne drage dem ind under den Kontrol med deres hele Færd, som kan naas gennem Opholds- eller Arbeidsbøger. Som sagt, saa vidt gaar jeg med, men naar vi komme ind paa at genere Andre, som ikke høre til disse Folk, saa tror jeg at maatte stille mig noget anderledes. — Slutelig ønsker jeg kun ganske kort at udtale min Tilfreds- stillelse over, at Udvalget har taget Ændrings- forslaget under Nr. 28 tilbage. Det forekommer mig virkelig, at der ved dette Ændringsforslag var Spørgsmaal om noget Mere og Andet, end om man ynder Viretassemusik eller ikke.

Estrup: Den høitærede Minister maa have misforstaaet mig paa to Punkter; det fremgik tydelig af hans Udtalelser. Jeg har ikke sagt og ikke kunnet sige, at Opgaven maatte være den, at føre en effektiv Kontrol med Vagabonder uden at genere nogen Anden, thi det er jo en positiv Umulighed, men jeg har sagt — og det er jeg vis paa —, at man skulde genere den øvrige Befolkning saa lidt som muligt. Det var det One. Det Andet er, at jeg paa ingen Maade er traadt op som nogen Lighedsapostel. Jeg har kun sagt, at de, som lægge særlig Vægt paa, at der finder Lighed Sted i Behandlingen, staa mig nærmere, end de staa Udvalget eller Ministeren. At absolut Lighed ikke kan staffles tilveie i denne Vedden, tvæde jeg ikke, man behøvede at føre nogen Strid om mere, og det forekommer mig, at al den Lighed, som paa nogen Maade kan forlanges paa dette Punkt, er, at alle de, som staa under samme Billaar, naar de søge Arbeide eller Erhverv udenfor deres Hjem, blive behandlede fuldstændig ens; saa er der tilveiebragt al den Lighed paa dette Punkt, som der paa nogen Maade kan være Tale om. Det kan ikke Andet end være mig en stor Tilfredsstillelse at høre den høitærede Justitsminister udtale, at han vil bidrage Sit til at faae Bestemmelsen i 2det Stykke af den i Forslag bragte § 15 udvidet saaledes, at den i Virkeligheden kommer til, at svare til Senfigten, kraftig at kunne ramme de egentlige Vagabonder; men det forekommer mig, at Vanskeligheden herved vil blive næsten uovervindelig. Jeg ser vel, at naar man vil anvende en diskre- tionær Afgjørelse af Politiet, saa vil det ikke blive saa vanskeligt at faae bestemt, hvem der skal hen-

høre under denne Klasse, og saa vil det heller ikke blive saa vanskeligt at faae et saadant Individ paanødet dette Certifikat eller denne Arbeidsbog, men jeg ser virkelig ikke, at der er noget som helst Middel til at fikre sig, at han beholder Certifi- katet. Udlændingen bærer et vist Stempel paa sig, som han ikke let kan ryste af sig. Hvad enten de komme til os fra Nord eller Syd, saa have de deres Racepræg foruden deres Tale, som ikke gjør det saa vanskeligt at kjende dem fra den øvrige Befolkning, men jeg ser ikke, hvorpaa man skulde kjende en saadan engang i en Jurisdiktion som Vagabond stemplet Person. Jeg ser ikke, at vi kunne heste et uidsletteligt Mærke paa ham, som kunde gjøre ham kjendelig i de øvrige Juris- diktioner, hvor han kom frem. Det er den store Vanskelighed, som har bevæget mig til langt hellere at ville gaa ind paa, at vi Alle maatte underkaste os en vis Gene, for at der paa et saa væsentligt Punkt kunde vindes den Sikkerhed, som Samfundet efter min Mening er fuldt berettiget til at fordre. Jeg nævner de samme Forventninger, som ere blevne udtalte fra flere Sider, nemlig at § 15 vil blive gjort til Gjenstand for en meget om- hyggelig Underjøgelse ikke alene fra Udvalgets Side, men ogsaa fra andre Sider imellem 2den og 3die Behandling; men det, som jeg kunde have ønsket at faae faaet fast ved en Afstemning ved denne 2den Behandling, er, hvorledes egentlig Møretallets Anstuelse er her i Salen, om det Principale er at bevare den personlige Frihed, selv om det blev faretruende for Samfundet, eller om det her maa være os nærmest og væsentligt om at gjøre at fikre Samfundet imod Vagabon- derne, selv om derved noget af den personlige Frihed og Raadighed skulde gaa til Grunde. Jeg har ikke vidst nogen anden Maade at bringe dette Spørgsmaal frem til Afstemning her end ved at stille mit lille Ændringsforslag.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning over det foreliggende Afsnit, hvorved:

1) Ændringsforslag af Estrup: til Udvalgets Ændringsforslag Nr. 27 paa Blad Nr. 22:

§ 5te Linie forandres Ordet „berettiget“ til: „forpligtet“.

først erholdt 22 Stemmer for og 20 imod, og derpaa ved det som Følge af den ringe Stemme- forskjel foretagne Navneopraab, som nedenstaaende Liste nærmere udviser,

forkastedes med 22 Stemmer imod 22.

Sa.

Berg; Breinholt; Chr. Rasmussen; Andreæ; Carstensen; Estrup; Jørgensen; Frandsen; Gaffner; S. Jacobsen; Sørensen; Sonquæres; Suel; Larsen;